

עמ"ת 58994/11/16 - ס ט נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 58994-11-16 ט (עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:
בפני כבוד השופט אריאל חזק
העורר ס ט (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אייל לביא
נגד
המשיבה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד גיל אסיף

החלטה

מדובר בערר על החלטת בית המשפט השלום באילת בתיק מ"ת 53830-11-16 שניתנה ביום 24.11.16, על ידי כב' השופט אורינב, שבה הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד להחלטה אחרת, וכן הורה על קבלת תסקיר שרות המבחן לבחינת חלופת מעצר.

כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה סתם- של בת זוג וכן עבירה של ניסיון תקיפה סתם- של בת זוג. במקביל להגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

בכתב האישום נטען כי העורר תקף את בת זוגתו ביום 21.11.16 בסמוך לשעת 13:25, ברחוב באילת בכך שחבט בחזקה בעורפה וכמעט הפילה על הרצפה ולאחר מכן ניסה להרים אבן על מנת לתקוף את בת זוגתו, ושוטר שחלף במקום ראה זאת.

בדיון שהתקיים בבית המשפט קמא ביום 24.11.16, נטען על ידי ב"כ העורר כי אין ראיות לכאורה וכי אין בראיות שבתיק החקירה, פוטנציאל להרשעתו של העורר. עוד נטען כי חומר החקירה היחיד עליו מתבססת התביעה הוא דוח פעולה ומזכר של השוטר מיום האירוע, ומזכר נוסף מיום לאחר האירוע.

לטענת ב"כ העורר מעדות בת הזוג, ניתן ללמוד כי המכה שהעורר נתן לה, הייתה בהסכמה במסגרת משחק ביניהם וכי המתלוננת ציינה כי אם הייתה אלימות אמיתית כלפיה מצד העורר, היא הייתה מגישה תלונה. עוד נטען כי גם בעדותה השנייה חזרה על דבריה כאמור.

ביום 1.12.16 התקיים דיון בערר.

ב"כ העורר חזר על נימוקי הערר שבכתב.

ב"כ העורר ביקש להפנות לחומר החקירה בטענה שבתיק זה אין ראיות לביצוע עבירה כלשהי. לדבריו, בהודעת בת הזוג

של העורר ביום האירוע היא ציינה כי היא והעורר הלכו בשעות הצהריים לבקר חבר, וכשעלו לכיוון הבית "**העורר עשה לי סתם ככה על הצוואר, סתם ככה בצחוק, הוא לא הרביץ לי, אם היה מרביץ לי הייתי מזמינה משטרה**". עוד לדבריו, גם לאחר מכן, כאשר במשטרה אמרו לה שהשוטר ראה שהעורר תקף אותה והרביץ לה בעורף, היא אמרה שהוא עשה לה "**סתם ככה**" ושם היה מרביץ לה היא הייתה פונה למשטרה. עוד צוין על ידי ב"כ העורר כי העדות נגבתה פחות משעה לאחר קרות האירוע.

לדברי ב"כ העורר, גם גרסתו של העורר הייתה כי מדובר על משחק, וכי לפעמים הוא ובת זוגו משחקים.

ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערר, בטענה כי הערר בעיקרו הוא ערר על החלטת ביניים, וצוין כי נקבע שרק במקרים חריגים תתערב ערכאת הערר בהחלטות ביניים.

לדבריו מדובר במצב בו שוטר עבר ברחוב וראה מעשה אלימות המתבצע כלפי המתלוננת, תוך שהוא צוין שהמתלוננת צעקה מכאב וכמעט נפלה. על סמך דברים אלה טען כי יש לדחות את הטענה שמדובר במשחק. לדברי ב"כ המשיבה, ידוע כי מתלוננות לא נמהרות להעיד נגד בני זוגם במקרים רבים מאוד ולעיתים יש תלונה וחזרה מתלונה, או אי שיתוף פעולה.

לדבריו לכך יש להוסיף את קביעת בית משפט קמא, לפיה המתלוננת והעורר דיברו ביניהם במקום האירוע בשפה שהשוטר לא הבין, וייתכן שהעורר אמר למתלוננת שתגיד שמדובר במשחק, ותיאם עימה גרסה.

לדבריו, קיימות ראיות לכאורה וקיימת עילת מעצר, ולכן ביקש לדחות את הערר.

דין והכרעה

עיון בתיק החקירה מעלה כי אכן בחקירתה מעידה בת זוגו של העורר, הגב' מ, כי העורר "**עשה לי סתם ככה בצחוק**", והיא חוזרת על גרסתה זו גם בהמשך חקירתה.

יחד עם זאת, בתיק החקירה מצוי גם דו"ח הפעולה של רס"ב רוני אוקנין, מיום 21.11.16, שבו הוא מצוין כי ראה אדם "**.....כשהוא תוקף אישה לבושה בגד לבן, במכה על העורף וצועק לה ללכת**". בהמשך דו"ח הפעולה מצוין השוטר כי "**כשהוא שאל אותה אני הרבצתי לך, היא ענתה לו שכן**". בהמשך במזכר נוסף מיום 22.11.16 מפרט השוטר אוקנין כי "**בהמשך לארוע הנ"ל ראיתי את החשוד מכה את האישה במכה חזקה על העורף שלה והיא כמעט נפלה אך צעקה מכאב**" וכן חוזר השוטר על גרסתו, כי כאשר נשאלה בת הזוג האם הוכתה בידי העורר השיבה בחיוב,

יצוין, כי באותו מזכר מצוין השוטר כי לאחר דברי בת הזוג דיברו בת הזוג והעורר בשפה שהשוטר לא הבין, והוא מוסיף כי בת הזוג הגברת מ החזיקה בעורף, כנראה מכאבים שחשה.

בנסיבות האמורות לעיל, ועל אף גרסתה הנוספת של בת הזוג, הגב' מ, בחקירתה, יהיה מקום בשלב זה, ליתן משקל לגרסתו של השוטר שראה הארוע ולקבוע כי בענינו קיימות ראיות לכאורה לכך שהעורר היכה בבת זוגו.

יצוין כי מדובר בעורר בעל הרשעות קודמות בעברו, בעבירות איומים והחזקת סכין.

בהחלטתו מיום 24.11.16 קבע ביהמ"ש קמא כי העבירה המיוחסת לעורר מקימה עילת מעצר של מסוכנות, גם אם עבירת האלימות אינה ברף הגבוה ועברו של העורר אינו מכביד.

כן קבע ביהמ"ש כי בנסיבות הענין, מלבד עילת המסוכנות בתיק, קמה עילת מעצר נוספת העולה מן הראיות, והיא העילה של חשש לשיבוש.

בנסיבות האמורות לעיל, לאחר שקביעות בית משפט קמא איזנו כראוי בין האינטרסים הרלוונטיים בשלב זה, ומאחר ומדובר בערר על החלטת ביניים, איני יכול לקבוע כי החלטתו של בימ"ש קמא שהורה על הגשת תסקיר בענין העורר, בעוד העורר במעצר, תבוטל.

לאור האמור לעיל, הערר נדחה.

ניתנה היום, ד' בכסלו תשע"ז, 4 דצמבר 2016, במעמד הנוכחים.

אריאל חזק, שופט